

Us proposem que pels adolescents i joves de 14 i 15 anys, abans d'entrar en l'itinerari que proposa el catecisme TESTIMONIS DEL SENYOR, pugueu fer algunes sessions, on presentem alguns aspectes importants per aquest període, com són: l'experiència del camí, del viatge, del trajecte; viure-ho amb un esperit d'aventura; la importància de no fer-ho sol, de fer-ho en grup i amb acompanyants; i escollir l'evangeli i la coherència de vida per a esdevenir cristians i cristianes.

Aquestes fitxes són una adaptació de la proposta que va elaborar el SIC l'any 2004, amb el títol *Posa't en el camí, seguint l'evangeli de Marc*.

Comencem un viatge

Imagina't un d'aquells viatgers que emprèn una llarga ruta a una terra llunyana i desconeguda.

En el camí, contempla paisatges diversos, amb colors i olors fascinants. Coneix persones diferents, que fàcilment es converteixen en companys. Els dies, els mesos... el van canviant i el van fent una persona nova.

Un viatge! Hi ha poques imatges més reals i més boniques per a expressar el que significa ésser cristià.

Quan el viatger pren l'evangeli com a guia de ruta es converteix en un pelegrí. El camí es transforma en un pelegrinatge¹ apassionant a la recerca de Jesucrist a través de les seves petjades.

Avui tu, com un pelegrí, emprens la ruta per esdevenir un bon deixeble² de Jesús.

¹ **Pelegrinatge:** Pròpiament és una pràctica que consisteix a anar a visitar un lloc religiós, individualment o col·lectivament, complint-hi unes devocions determinades. Però, més enllà d'això, tot pelegrinatge és com una imatge del camí que cada persona fa al llarg de la seva vida des del naixement fins a la mort. La reflexió i la pregària ajuden el pelegrí a anar descobrint el sentit de la seva existència.

² **Deixeble:** Aquella persona que segueix l'ensenyament d'un mestre o d'un profeta, no tan sols de paraula sinó també amb la seva actuació de cada dia. Els companys de Jesús són anomenats deixebles i l'encàrrec que reben és "fer deixebles". Per això, en l'Evangeli, totes les recomanacions que els dona van adreçades a tots els seus seguidors que naixeran al llarg de la història.

Com és que estàs aquí, a punt de posar-te en marxa? T'hi ha convidat? T'hi has apuntat pel teu compte? T'ho han dit els pares... els amics?

En el fons del teu cor, potser també et mou la mateixa crida que van sentir aquells pescadors vora el llac de Galilea.

Veniu amb mi...

Immediatament abandonaren les xarxes i el seguiren.

Crida dels primers deixebles

Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu, que tiraven les xarxes a l'aigua. Eren pescadors.

Jesús els digué:

- Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes.

Immediatament deixaren les xarxes i el van seguir.

Una mica més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan, que eren a la barca repassant les xarxes, i to seguir els va cridar. Ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca i se n'anaren amb Jesús.

Mc 1, 16 - 20

Ara i al llarg dels segles, molts han emprès aquest pelegrinatge. S'han apuntat a caminar amb Jesús. De poble en poble, cap a Jerusalem³. Com Simó. Com Andreu, Jaume, Joan... i tants d'altres.

No han estat "turistes" amb grans comoditats, sinó que s'han arriscat. Han tingut ganes de descobrir un món nou i s'han mantingut tossuts en l'esforç.

Segurament un dia vas ésser batejat. El **baptisme és un do de Déu**. Les persones que t'estimen et van posar un nom, el teu, i en aquell moment vas començar el teu camí com a cristià.

Ara que descobreixes tantes coses noves en la vida, també pots adonar-te que **val la pena fer ben teu aquest baptisme** i caminar seguint Jesús. Amb el pelegrinatge que estàs a punt de començar, ho pots aconseguir.

³ **Jerusalem:** Capital religiosa d'Israel i centre del seu poder polític i militar. Hi ha testimonis de la seva existència des de 1.900 anys abans de Crist. Jesús fa de la seva missió un camí cap a la ciutat santa, lloc on patirà la persecució i la mort en creu. Després de la Pasqua, és aquí on comença la primitiva comunitat cristiana. Avui –per motius diversos- és ciutat santa per als jueus, els cristians i els musulmans.

durant la setmana...

Gairebé segur que no parteixes de zero en el teu camí cristià. Durant aquesta setmana, busca a casa tres objectes personal o documents que et recordin aquests passos que ja has anat fent en el camí: fotografies, llibres de catequesi, imatges, recordatoris,...

Ésser cristià no és cosa només d'infants. Persones més grans que tu t'han acompanyat en aquests moments amb tot el cor. Recordales i agraeix a Déu en la pregària, a l'eucaristia, la seva companyia.

Escull un d'aquests elements per a portar-lo a la trobada el proper dia. Pensa com explicaràs per què és important o representatiu per a tu.

Per a pensar

*L'amor no ens dona res: ens fa.
La invitació de Jesús és a ser com ell és.*

Per això parla d'una nova naixença.

Aquí podríem retreure la pregunta famosa, tan repetida avui:

"Què feu de més els cristians que no facin les altres persones?". La resposta ha de ser molt humil, però gens avergonyida: "Ni tenim ni fem; fórem uns pretensiosos de creure-ho. Hem sentit senzillament la invitació a deixar-nos fer una cosa nova, i hem dit que sí amb un agraïment profund".

D'Evangelí enfora, de Miquel Estradé

Esperit d'aventura

Per a començar el viatge necessites confiança en tu mateix i en els qui t'acompanyen. La por, la falta de valentia, són els principals enemics dels qui comencen una aventura.

No tingueu por!

Jesús camina sobre l'aigua

Al capvespre, els seus deixebles van baixar al llac i s'embarcaren en direcció a Cafarnaüm, a l'altra riba. Ja s'havia fet fosc i Jesús encara no s'havia reunit amb ells; a més, com que el vent bufava fort, el llac s'anava encrespant. Quan havien remat unes dues o tres milles, van veure que Jesús s'acostava a la barca caminant sobre l'aigua, i es van esglaiar. Ell els diu:

- Sóc jo, no tingueu por.

Volien fer-lo pujar a la barca, però tot seguit la barca tocà terra al lloc on anaven.

Jn 6, 16 - 21

Quan vagis coneixent més Jesús, descobriràs que aquest manament el repeteix sovint als seus companys de camí, als seus deixebles⁴.

La por que et pot fer mal és la de l'ocell petit que no s'atreveix a deixar el niu i volar. És la por de perdre la tranquil·litat i la seguretat.

Fer-se gran vol dir decidir. L'infant espera que els altres li diguin el que ha de fer. Et fas gran quan tens ganes d'escollir el camí ben teu i començar a volar.

Caminar com Jesús i al costat de Jesús és el projecte que avui et proposem. L'aventura val la pena. No la faràs sol. Al teu costat caminem moltes altres persones.

⁴ **Deixeble:** Aquella persona que segueix l'ensenyament d'un mestre o d'un profeta, no tan sols de paraula sinó també amb la seva actuació de cada dia. Els companys de Jesús són anomenats deixebles i l'encàrrec que reben és *fer deixebles*. Per això, en l'Evangeli, totes les recomanacions que els dona van adreçades a tots els seus seguidors que naixeran al llarg de la història.

N'hi ha que diuen que ésser cristià és una cosa d'altres temps, passada de moda. Segur que ho has sentit dir a alguns companys... Pensen que no val la pena posar-se a caminar seguint Jesús. De fet et diuen: no volis, queda't al niu amb nosaltres.

Per això, en el viatge pots sentir-te estrany i diferent als altres. A vegades, pots tenir por del que diran els que et vegin caminant.

Tu, tingues confiança i vola. Aniràs descobrint l'amor de debò. La pau enmig de les dificultats. El perdó sense límits. L'alegria de veure que cada caminant és un germà de qui pots aprendre. La companyia de Déu, que et diu que no tinguis por.

durant la setmana...

Ben segur que tens molt bons amics que no han pas decidit participar en la catequesi de la parròquia o de l'escola. Amb ells comparteixes la teva vida, els teus projectes i les teves preocupacions... els moments d'esport i de diversió...

Ja els has explicat que tu has començat la catequesi? Potser et costarà, però intenta-ho. Amb algun d'aquests bons amics teus, parreu de qui sou a catequesi, què feu, com heu començat...

Avui Jesús t'ha dit que no tinguis por. Por, a vegades, vol dir vergonya. No tinguis vergonya d'explicar aquest projecte que estàs començant.

Parla'n també amb els de casa: ells volen el millor per a tu, igualment que els teus amics.

Per a pensar

*Abans de dir "estimeu-vos"...
tot de vegades he dit "no tingueu por"*

i mai no ho heu entès com un manament.

I el primer manament és "no tinguis por".

La por és dels animals.

Si tens por és perquè no saps què et passarà.

*I, si no saps què et passarà,
és perquè encara no has triat
entre el càlcul de probabilitats i jo.*

*De l'Evangeli segons un de tants,
de Blai Bonet*

Els acompanyants

El viatge no el fas pas sol. Molts altres nois i noies com tu el comencen o l'estan fent, aquí i arreu del món. Volar en solitari sempre comporta més perill. Caminar amb els companys et fa valent, t'enforteix.

El grup amb qui fas el camí és per a comunicar-te, per a compartir les descobertes i per a viure l'alegria d'haver anat més enllà, més lluny. Sense els companys i companyes -molts o pocs- el viatge perdria el seu encant.

On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom
jo sóc enmig d'ells

»Si el teu germà et fa una ofensa, vés a trobar-lo i, tot sol amb ell, fes-li veure la seva falta. Si t'escolta, t'hauràs guanyat el germà. Si no t'escolta, crida'n un o dos més, perquè *tota qüestió ha de ser resolta per la declaració de dos o tres testimonis*. Si tampoc no els escolta, digues-ho a la comunitat reunida. I si ni tan sols escolta la comunitat, considera'l un pagà i un publicà. Us ho asseguro: tot allò que lligueu a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligueu a la terra quedarà deslligat al cel.

»Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells.

Mt 18, 15 - 20

El viatge el fas sobretot amb Jesús. Tenir fe és tenir la confiança que Jesús camina amb tu. Ell és el teu principal acompanyant i el guia que t'assenyala la ruta i l'horitzó.

El Senyor et parla en el més íntim de tu mateix quan fas silenci, quan preguntes... És l'amor més gran que et diu que ets únic, estimat, cridat a la felicitat, perdonat.

Quan et reuneixes amb els altres caminants, en l'Església, la paraula de Jesús és viva i t'empeny a no tenir por de refiar-te d'Ell i del seu mestratge.

A més, amb tu caminem altres cristians més grans. La teva família, el mossèn, els catequistes, els acompanyants que vas escollint per parlar, per compartir... tota la comunitat. Ésser grans no ens estalvia

pas haver de caminar, ni haver-nos d'esforçar. Entre tots anem descobrint el gust del camí.

Compartiràs les oportunitat del camí amb aquells que caminem amb tu. Cada paisatge, cada persona, cada dia... esdevenen nous, diferents. Són els teves possibilitats desconegudes i els racons fascinants que queden per explorar.

D'altres han fet el camí que tu fas...

Llegiu el que us diuen en Pau i l'Ariadna.

Pau: A mi em van batejar de petit. Els meus pares, cristians de tota la vida, no sé si ho van fer per convicció o per costum. Per a mi no era important la religió, en passava. Un bon dia em vaig trobar amb un amic. Vam estar xerrant una bona estona fins que va mirar el rellotge i es va adonar de l'hora. Mig en broma, li vaig demanar quina noia l'esperava. Llavors se'm va quedar mirant i em va explicar que l'esperaven a la parròquia: era monitor de l'esplai. M'hi va convidar, però li vaig dir que ni pensar-hi. Tota la setmana vaig donar-li voltes: què hi devia fer? El vaig trucar i vam quedar per un altre dia. Des de llavors, juntament amb altres monitors, acompanyem, uns infants. He descobert de nou el Crist i l'Església. (Pau, dinou anys).

Ariadna: Tinc vint-i-sis anys. des dels divuit treballo en un laboratori farmacèutic. Fa dos anys, al nit de Pasqua em van batejar. Els pares, que eren indiferents, no em van educar en cap religió. A l'institut vaig sentir parlar de Crist per primera vegada; em va semblar que era la història d'un soant. en començar la universitat una companya em va explicar qui era realment Crist pe a ella. Em va acompanyar a la seva parròquia i, després de parlar amb el mossèn, vaig decidir contingut clar, però ara estic contenta de la meva decisió. Sé que Jesús m'estima i per això vaig demnar ser batejada. (Ariadna, vint-i-sis anys)

Què et crida més l'atenció d'aquests dos testimonis?

Per a pensar

*Heus ací la veritat essencial per a cada un de nosaltres:
hi ha Algú que em coneix, Algú que m'estima,
Algú que em parla...*

*Pensem en això: a mi personalment,
Crist m'estima, s'interessa per mi, em parla...*

*És una realitat: Crist crida cadascú,
fa avançar cadascú per un camí diferent.*

*Entre Crist i jo hi ha una relació de persona a persona,
i aquesta relació es dóna en el silenci, la reflexió, la pregària.*

Jo m'estic davant el Senyor:

"Senyor et voldria conèixer i et voldria estimar. Mestre, parla, t'escolto".

*I a aquesta persona que em coneix, que m'estima, que em parla,
m'esforço a donar-li el seu lloc,*

el veritable lloc que li pertoca en la meva vida.

D' El rostre humà de Déu, d'A. d'Heylly

L'equipatge que et fa falta

Què portaries a la maleta?

Jesús recorria els pobles del voltant i hi ensenyava.

Llavors va cridar els Dotze i començà a enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els instruïa dient:

No prengueu res per al camí, fora del bastó: ni pa, ni sarró, ni cap moneda. Poseu-vos les sandàlies, però no us emporteu dos vestits.

I els deia encara:

Quan entreu en una casa, quedeu-vos-hi fins que deixeu aquell lloc. Si una població no us acull ni us escolta, sortiu-ne i espolseu-vos la pols dels peus com a acusació contra ells.

Els se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i curaven molts malalts, unguint-los amb oli.

Mc 6, 7 - 13

En els viatges, els turistes poden portar un equipatge ampli i pesant. Facturen tot el que els convé i són altres els qui s'encarreguen de fer-ho arribar al seu destí.

El caminant, el pelegrí, sap que el seu equipatge ha de ser molt lleuger. Ha d'escollir bé les coses que necessita i han de ser fàcils d'encabir en poc espai.

Els recomanà que, fora del bastó,
no prenguessin res per al camí:
ni pa, ni sarró, ni diners ni un altre vestit,
i només les sandàlies per calçat.

En el camí hi haurà moments que la llibertat de la teva ànima serà més important que no pas les coses que portes a la motxilla. Sobretot comptarà el teu cor, el teu esperit d'aventura, les teves ganes de canviar. Aquest sí que és l'equipatge que necessites.

A la primera casa on us allotjareu,
quedeu-vos-hi fins que sortiu d'aquell lloc.

El turista va tastant experiències. En viu poques de debò, perquè té pressa. El pelegrí contempla: es dóna temps, agraeix, comparteix la joia i el dolor de totes les persones.

Necessitaràs aigua. Sol o amb els altres, descobriràs de quines fonts és millor passar de llarg. Aniràs veient quines són les fonts on pots beure l'aigua que alegrarà el teu cor.

La font de l'aigua viva és Jesús. Ell se't dóna amb tota la seva autenticitat i puresa. És l'únic que realment calma les nostres sets. Quan el trobis, segur que cridaràs com aquella dona samaritana: *Senyor, doneu-me sempre d'aquesta aigua!*

Trobaràs la font en la calma i en el silenci del teu cor. No te la quedis per a tu sol. Comparteix l'aigua amb els altres vianants i amb els companys que estan amb tu en el camí.

De què omple el meu got? [Família, diners, el meu país, Déu, Jesús, Església, salut, esport, amor, treball, amistat]

Per a pensar

Aquella dona samaritana no necessita només aigua. Té necessitat de moltes altres coses, encara que faci veure que no se n'adona i tingui por de confessar-ho.

Jesús també arriba a aquell pou amb set i amb el cansament del camí. I ell també té necessitat d'una altra cosa: té set de treure la set. Té ganes de calmar la set de tota persona.

En aquesta trobada entre aquesta dona i Jesús veiem la manera de fer del Mestre: Jesús condueix cadascú a adonar-se de les seves necessitats més importants. Fa brollar un desig. Et fa conscient del que no tens, del que et manca. Posa al descobert la pobresa que cadascú porta dins. Et diu: "Tens necessitat de mi i, al mateix temps, et costa admetre-ho. Et cal deixar-te estimar per mi. L'aigua que de debò necessites està dintre teu i joestic disposat a fer-la brollar".

De Palabra de Dios. Comentario a Jn 4, 5 – 42, d'Alessandro Pronzato

L'itinerari: l'Evangeli

Els cristians de totes les èpoques han seguit el mateix camí. És el de l'Evangeli. Allí, la primera Església hi va posar per escrit els fets i les paraules que recordaven de Jesús. De seguida, els evangelis van esdevenir el fonament de la comunitat dels cristians.

A aquells pioners, alguns els coneixen amb el sobrenom dels qui *estan en el camí*. El viatge que estàs començant vol dir entrar en aquest *camí*. Com a tantes persones al llarg dels segles, l'Evangeli et farà descobrir una nova manera de créixer en la vida.

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu...

La paraula *evangeli* significa *bona notícia*. En aquest moment, l'evangeli de Marc serà la brúixola que tindràs a la mà en totes les etapes d'aquest itinerari per paisatges nous i desconeguts.

Molts diuen que només compta tenir èxit sempre, ésser fort, important, guanyar molts diners... Però, això ho és tot? Una persona només compta per les coses materials que té? Què és el que fa feliç a algú?

A l'Evangeli, Jesús et diu que vals més del que tu mateix t'imagines. Déu t'estima a tu personalment, sense condicions, amb un amor etern i fidel. Ets el seu fill, la seva filla. Creure això, des del fons del cor, és l'objectiu del viatge.

Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí.

El text de l'Evangeli serà el missatger, el qui t'anirà donant senyals per a orientar el teu pas. Et farà descobrir que el camí és Jesucrist mateix.

Et farà adonar de l'alegria que Ell vol fer néixer en el teu cor. Pelegrinant ho descobriràs i aquesta bona notícia et farà feliç.

Per a no perdre el nord

1. Els evangelis són...
 - a. ...una novel·la d'aventures protagonitzada per Jesús i els seus apòstols.
 - b. ... la biografia de Jesús escrita pels seus millors amics.
 - c. ... la crònica d'uns periodistes que segueix pas a pas la vida de Jesús.
 - d. ... el testimoni de fe dels seguidors de Jesús per a anunciar que era el Messies de Déu.
2. Quants evangelis hi ha?
 - a. Quatre.
 - b. Tres.
 - c. Dotze, tants com apòstols.
 - d. Cinc.
3. Els autors dels evangelis són Marc, Lluç, Joan i...
 - a. Pere.
 - b. Mateu i Pere.
 - c. Judes.
 - d. Mateu.
4. Tots els evangelis ens diuen...
 - a. ... com jugava Jesús amb els seus amics.
 - b. ... les paraules i els fets més importants de la vida de Jesús. També la seva mort i resurrecció.
 - c. ... l'aspecte físic de Jesús.
 - d. ... el dia del seu aniversari.

Durant la setmana

La paraula evangeli vol dir bona notícia.

Tenim el costum de fixar-nos i comentar molt més les males notícies que es van donant entre nosaltres.

Aquesta setmana fes l'esforç de buscar als diaris o als informatius alguna bona notícia que a tu t'hagi cridat l'atenció. Intenta comentar-la a casa o amb els teus amics.

Potser coneixes alguna bona notícia que no ha sortit als mitjans de comunicació. Quina?

Porta-la a la propera sessió perquè podrà servir per a emmarcar la pregària del començament de la catequesi.